

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,
a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar
declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul,
Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul
din 21 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Gaucenov Andrei xxxxxxxxxxxx, născut la
xxxxxxxxxxx, originar din satul xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 18 septembrie 2017 - 01 noiembrie 2018;

Instanța de apel: 21 noiembrie 2018 - 02 mai 2019;

24 noiembrie 2020 - 21 decembrie 2020;

Instanța de recurs: 26 noiembrie 2019 - 10 martie 2020;

29 martie 2021– 07 decembrie 2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 01 noiembrie 2018, Gaucenov Andrei, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. c), Cod penal, și în conformitate cu prevederile art. 75, 78 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, ce constituie 50 000 (cincizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice cu statut special, pe un termen de 3 (trei) ani.

S-a respins cerința procurorului, privind încasarea din contul inculpatului Gaucenov Andrei, a cheltuielilor de judecată în sumă de 162 (o sută șazeci și doi) lei, ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Gaucenov Andrei, fiind numit prin Ordinul Șefului Inspectoratului General de Poliție, nr. 201 din 07 iunie 2013, în funcția de inspector inferior de patrulare, al plutonului serviciului de patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, Cantemir, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, gradul de sergent al poliției, fiind în conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, adică, funcționar public cu statut special,

împuternicit de stat să exercite activitatea sa în interesul societății: La data de 28 noiembrie 2015, aproximativ la ora 22:40, a depistat faptul conducerii de către cetățeanul XXXXXXXXXXXX Iurie, a automobilului de model „Range Rover” cu numere de înmatriculare bulgărești XXXXXXXXXXXX în stare de ebrietate, pe str. Lenin, orașul Vulcănești. Întru confirmarea faptului depistat de către agentul constator, în persoana colaboratorului de poliție al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, Gaucenov Andrei, a fost efectuată testarea alcoolscopică al cetățeanului XXXXXXXXXXXX Iurie, cu aparatul de model „Drager 6810 RO”, și în conformitate cu rezultatul testării efectuate nr. 2618, din 28 noiembrie 2015, ora 23:19, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de XXXXXXXXXXXX Iurie, constituia 0,75 mg/l, care la fel a fost înregistrat din numele colaboratorului poliției grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, Gaucenov Andrei. XXXXXXXXXXXX Iurie, a fost însoțit în Instituția Publică Medico-Sanitară raională Vulcănești, pentru examinarea medicală în scopul constatării consumului băuturilor alcoolice și stării de ebrietate, unde potrivit procesului-verbal nr. 258 din 29 noiembrie 2015, ora 00:21, de la XXXXXXXXXXXX Iurie, au fost prelevate mostre de sânge pentru stabilirea concentrației alcoolului.

Conform rezultatului examinării medico-legale toxicologice nr. 769, din 03 decembrie 2015, s-a constatat că, în conformitate cu art. 134¹² alin. (1) și (2) Cod penal, starea de ebrietate a lui XXXXXXXXXXXX Iurie, reprezintă starea de ebrietate cu grad avansat. Concomitent, cu circumstanțele relatate mai sus, de către colaboratorul poliției al grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, Gaucenov Andrei, din numele propriu, a fost întocmit raportul, din conținutul căruia rezultă că, dânsul a depistat faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, anume de către XXXXXXXXXXXX Iurie și nu de altă persoană. Ulterior, materialele întocmite de către colaboratorul poliției plutonului de patrulare Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, Gaucenov Andrei, privind faptul conducerii de către XXXXXXXXXXXX Iurie, a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, au fost transmise Secției Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Vulcănești, care în virtutea statutului de organ de urmărire penală, în conformitate cu legislația în vigoare are în obligație de a primi datele despre infracțiunile săvârșite și este împuternicită să intenteze dosare penale pentru exercitarea urmăririi penale în privința persoanelor care au comis infracțiuni, examinând materialele acumulate, a adoptat decizia de a începe urmărirea penală pe cazul sus menționată.

În cadrul efectuării urmăririi penale pe cazul sus menționat, fiind audiat în calitate de martor și fiind preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, Gaucenov Andrei, personal a confirmat faptul că în perioada de referință, automobilul de model „Range Rover” cu numere de

înmatriculare bulgărești xxxxxxxx, era condus anume de cetățeanul xxxxxxxxxxxx Iurie și nu de altă persoană, confirmând faptul dat și în cadrul confruntării cu xxxxxxxxxxxx Iurie, fiind la fel preîntâmpinat despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false.

În baza probelor acumulate de către organul de urmărire penală, în cadrul exercitării urmăririi penale pe cauzei penală nr. xxxxxxxxxxxx, de către Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Vulcănești, lui xxxxxxxxxxxx Iurie, i-a fost înaintată învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar după finisarea urmăririi penale pe cauza penală nominalizată, dosarul penal împreună cu rechizitoriul a fost remisă la Judecătoria Vulcănești, iar ulterior a fost expediată la Judecătoria Ceadâr-Lunga, pentru examinare în fond.

În cadrul cercetării judecătorești martorul Gaucenov Andrei, fiind preîntâmpinat sub semnătura despre răspunderea penală pentru depunerea declarațiilor false, a declarat în fața instanței de judecată că, el personal nu a văzut ca inculpatul xxxxxxxxxxxx Iurie, să conducă mijlocul de transport conform circumstanțelor cazului. La data de 13 octombrie 2016, luând în considerație declarațiile martorului Gaucenov Andrei, de către Judecătoria Ceadâr-Lunga, în privința lui xxxxxxxxxxxx Iurie, a fost emisă o sentință de achitare, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Comrat, din 27 decembrie 2016. Ca urmare, este evident că, colaboratorul de poliție al grupei Vulcănești, al Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova, Gaucenov Andrei, a introdus în raportul întocmit de el date false, privind vinovăția lui xxxxxxxxxxxx Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Acțiunile lui Gaucenov Andrei, au fost încadrate conform prevederilor art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, conform indiciilor - prezentarea, cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor în cadrul procesului penal, însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpatul Gaucenov Andrei și avocatul acestuia Dumitran Ignat, prin care au solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gaucenov Andrei să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, din motiv că, acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii.

3.1 În susținerea apelului inculpatul Gaucenov Andrei și avocatul Dumitran Ignat au invocat că:

- prima instanță a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești și-a găsit confirmare vinovăția sa, în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, motivând că probele acumulate au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, însă de facto nu a dat nici o apreciere probelor acumulate. Nu au fost apreciate probele și argumentele prezentate de partea apărării, care sunt suficiente pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului;

- prima instanță a omis să indice care anume din declarațiile făcute de Gaucenov Andrei, sunt false, toate materialele dosarului penal confirmă versiunea inculpatului de nevinovăție în comiterea infracțiunii imputate;

- la pct. 6, 7, 8 din sentință există contradicții cu învinuirea formulată. Învinuirea formulată este una vagă, or, la pct. 6) din sentință prima instanță a indicat că, învinuirea înaintată lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, se bazează pe cumulul de probe acumulate de către organul de urmărire penală, ceea ce denotă că, în afară de materiale acumulate de el pe cazul respectiv, au mai fost acumulate și alte probe. Actele întocmite de el, au fost întocmite la etapa efectuării acțiunilor inițiale, premergătoare începerii urmăririi penale, iar procurorul în cadrul urmăririi penale după efectuarea experimentului, putea să înceteze urmărirea penală în privința lui XXXXXXXXXXXX Iurie, însă nu a făcut acest lucru;

- potrivit pct. 7) din sentința atacată, prima instanță a menționat că, declarațiile făcute de el, au fost puse la baza sentinței de achitare a lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, pronunțată de către Judecătoria Ceadâr-Lunga, la data de 13 octombrie 2016. Totodată, în sentință, nu a fost indicat nimic despre faptul depunerii de către el a declarațiilor false, care au servit temei pentru achitarea lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, aceste circumstanțe nu au fost indicate nici în decizia Curții de Apel Comrat, din 27 decembrie 2016, prin care a fost menținută sentința de achitare pronunțată de către Judecătoria Ceadâr-Lunga, în privința lui XXXXXXXXXXXX Iurie;

- în calitate de probe privind confirmarea vinovăției sale în săvârșirea infracțiunii incriminate, prima instanță a invocat copia procesului-verbal de audiere a ultimului în ședința de judecată al Judecătoriei Ceadâr-Lunga, din 10 iunie 2016, precum și CD-disc, pe care se conține înregistrarea audio a declarațiilor sale. Însă, conținutul procesului-verbal de audiere nu corespunde conținutului înregistrării audio, or potrivit înregistrării audio, la întrebările procurorului el de mai multe ori a menționat că, susține declarațiile sale depuse în cadrul urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, din data de 02 mai 2019, a fost admis apelul declarat de către inculpatul Gaucenov Andrei și avocatul acestuia Dumitran Ignat, casată total sentința, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Gaucenov Andrei a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin.(2), lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cur recurs ordinar de către procurorul șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru prin care a solicitat casarea deciziei cu dispunerea menținerii sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 01 noiembrie 2018, când apelul a fost greșit admis.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din data de 10 martie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în

Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casată totală decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 mai 2019, în cauza penală în privința inculpatului Gaucenov Andrei, și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Comrat.

7. Reieșind din faptul imposibilității formării completului pentru examinarea cauzei penale privindu-l pe Gaucenov Andrei în baza art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, președintele interimar al Curții de Apel Comrat a solicitat strămutarea cauzei penale la o altă instanță egală în grad. Astfel, prin încheierea Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din data de 18 noiembrie 2020, s-a admis cererea Președintele interimar al Curții de Apel Comrat, s-a strămutat cauza penală privindu-l pe Gaucenov Andrei în baza art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, de la Curtea de Apel Comrat la Curtea de Apel Cahul.

8. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, din 21 decembrie 2020, a fost admis apelul declarat de către avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Gaucenov Andrei, casată sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 01 noiembrie 2018, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Gaucenov Andrei a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1 Instanța de apel ajuns la concluzia că, prima instanță prematur a conchis de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Gaucenov Andrei, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, considerând că Gaucenov Andrei, necesită a fi achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În continuare a reținut că, în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel, nu a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Gaucenov Andrei, a laturii obiective al infracțiunii analizate. La caz a constatat că, acuzarea nu a prezentat probe convingătoare, care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului Gaucenov Andrei, în comiterea infracțiunii imputate, or probele administrate și examinate în cadrul examinării cauzei penale, indică direct asupra lipsei faptei infracțiunii. Probele respective, ne fiind apreciate multilateral de către prima instanță, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei penale.

Instanța de apel a considerat necesar a reține că, învinuirea înaintată inculpatului Gaucenov Andrei, este una vagă și inexactă, deoarece prin învinuirea înaintată inculpatului, procurorul nu a precizat care anume din declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, nu corespund realității și au fost acceptate ca fiind mincinoase.

A reținut că pe parcursul întregului proces penal, inculpatul a pledat nevinovat și a declarat atât în prima instanță cât și în cea de apel că nu a dat declarații mincinoase, ultimul confirmând faptul că a văzut cum XXXXXXXXXXXX Iurie, a ieșit din automobil, din partea conducătorului auto, totodată a recunoscut că, este posibil de a percepe eronat circumstanța respectivă, însă a întreprins toate

acțiunile în strictă conformitate cu prevederile legii.

Instanța de apel a menționat că, învinuirea trebuie să fie una concretă și urmează să fie înțeleasă de către persoana căreia i s-a adus învinuirea, fiind lipsă caracter vag și inexact. Or, la înaintarea învinuirii lui Gaucenov Andrei privind depunerea declarațiilor mincinoase, acuzatorul în actul de învinuire nu a indicat care anume declarații ale inculpatului sânt false - cele depuse în cadrul urmăririi penale în cadrul cauzei penale de învinuirea lui XXXXXXXXXXXX Iurie de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, sau cele depuse în ședința instanței de judecată, la examinarea cauzei penale nominalizate. Deoarece din conținutul actului de învinuire rezultă că, inculpatului i se incriminează doar crearea artificială de probe acuzatoare, prin introducerea faptului că, XXXXXXXXXXXX Iurie a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Circumstanțe omise de prima instanță, fapt ce a condus la adoptarea unei soluții eronate pe acest caz. Relevant este că, procurorul în învinuirea formulată a făcut trimitere la procesul-verbal de efectuare a confruntării între inculpatul Gaucenov Andrei și XXXXXXXXXXXX Iurie, petrecută în cadrul urmăririi penale de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă un astfel de proces-verbal, nu se regăsește la materialele cauzei penale dedusă judecării.

Circumstanțe omise de prima instanță la pronunțarea sentinței de condamnare, or inexistența probei invocate de acuzare atestă poziția acuzatorului în acest sens ca fiind declarativă. Probele acumulate în cadrul prezentului procesul penal, demonstrează lipsa realizării laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului Gaucenov Andrei, astfel argumentele apărării invocate în instanța de apel au fost apreciate ca fiind întemeiate în susținerea nevinovăției inculpatului.

Reieșind din declarațiile martorului Costrov Alexandr, audiat în ședința de judecată a primei instanțe, a reținut că, în adresa sa au parvenit actele de constatare a conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către XXXXXXXXXXXX Iurie, întocmite de către inculpatul Gaucenov Andrei, în baza cărora a fost primită hotărârea de a începe urmărirea penală pe faptul dat. Iar ulterior, în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, XXXXXXXXXXXX Iurie a fost pus sub învinuire și cauza penală a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în fond.

Instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele apărării cu referire la probele puse la baza învinuirii lui XXXXXXXXXXXX Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or drept temei de înaintarea învinuire în privința lui XXXXXXXXXXXX Iurie au servit nu doar actele de constatare întocmite de către Gaucenov Andrei în calitatea sa de agent constatat, dar și alte probe acumulate în cadrul urmăririi penale. Reieșind din materialele cauzei penale, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală privind învinuirea lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost efectuat un experiment, prin care s-a demonstrat că, XXXXXXXXXXXX Iurie, putea cu ușurință să iasă de pe bancheta din spate al automobilului de model „Range Rover” prin ușa din partea conducătorului auto, prin împingerea

banchetei conducătorului auto înainte.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a reținut că, Gaucenov Andrei exercitând calitatea sa de agent constatatator a întocmit actele corespunzătoare prin care a constatat starea de ebrietate a lui XXXXXXXXXXXXX, iar circumstanțele relatate în aceste acte, urmau să fie verificate de către organul de urmărire penală, pentru adoptarea unei soluții la caz.

Prin urmare actele întocmite de către Gaucenov Andrei în calitatea sa de agent constatatator, privind constatarea conducerii mijlocului de transport de către XXXXXXXXXXXXX Iurie, în stare de ebrietate alcoolică, nu constituie un factor decisiv privind învinuirea lui XXXXXXXXXXXXX Iurie, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or circumstanțele constatate atestă doar existența unei bănuieli rezonabile în comiterea faptei imputate, iar acumularea suportului probator și probarea vinovăției persoanei căreia i-a fost înaintată învinuirea ține de competența exclusivă a obligația organului de urmărire penală, ceea ce reprezintă următoarea etapă a procesului penal.

A constatat că, declarațiile martorului Costrov Alexandr, nu confirmă faptul că, inculpatul Gaucenov Andrei, a depus declarații false, însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare. Declarațiile respective, coroborează în totalitate cu declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, depuse în ședința primei instanțe, care nu a negat faptul că, a întocmit actele privind conducerea de către XXXXXXXXXXXXX Iurie, a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, presupunând că anume acesta a condus mijlocul de transport și a procedat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Nici prin declarațiile martorului Chendighilean Ivan, din cadrul primei instanțe nu se confirmă faptul că, inculpatul Gaucenov Andrei, a depus declarații mincinoase, martorul în cauză a comunicat primei instanțe că, după oprirea mijlocului de transport, primul din automobil din partea șoferului a ieșit XXXXXXXXXXXXX Iurie. (f.d. 236 vol. I). Aceste declarații confirmă și coroborează cu declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, care în ședința primei instanțe a comunicat că, primul din automobil din partea șoferului a coborât XXXXXXXXXXXXX Iurie. Suplimentar, a comunicat că, nu a avut de unde să știe cine anume a condus mijlocul de transport, însă a văzut cum din automobilul din partea locului șoferului, a coborât anume XXXXXXXXXXXXX Iurie și a presupus că acesta a condus mijlocul de transport. (f.d. 244 vol. I).

Instanța de apel a constatat cu certitudine că, declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, coroborează cu declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauza penală, precum și cu alte probe acumulate în cadrul procesului penal. Și anume, declarațiile lui Gaucenov Andrei, coroborează cu procesul-verbal de audiere suplimentară al acestuia în calitate de martor, în cadrul exercitării urmăririi penale, în cauza penală la învinuirea lui XXXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în care la fel a declarat că, după oprirea automobilului de model „Range Rover” anume XXXXXXXXXXXXX Iurie, primul a coborât din automobil, din partea locului conducătorului automobilului. În declarațiile menționate, inculpatul Gaucenov Andrei, nu a relatat expres că, a văzut sau a cunoscut faptul că, XXXXXXXXXXXXX Iurie

se afla la volanul mijlocului de transport, ci a dedus acest fapt din cauza că acesta a coborât din automobil din partea șoferului.

Declarații similare a depus inculpatul Gaucenov Andrei, și în ședința de judecată la Judecătoria Ceadâr-Lunga, în cadrul examinării în fond a cauzei penale de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind audiat în calitate de martor, ultimul a confirmat că, personal nu a văzut dacă anume XXXXXXXXXXXX Iurie, a condus mijlocul de transport, a văzut doar că ultimul a coborât primul din automobil din partea șoferului. Veridicitatea declarațiilor lui Gaucenov Andrei se confirmă și prin declarațiile analogice ale martorului Sîrbu Andrian, care fiind audiat în cadrul examinării cauzei penale la învinuirea lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, comunicând că, nici el nici inculpatul Gaucenov Andrei, nu au văzut personal cine se afla la volanul mijlocului de transport.

Prin prisma celor constatate, instanța de apela respins argumentele procurorului precum că, inculpatul fiind audiat în cadrul examinării cauzei penale privind învinuirea lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, nu a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, or, în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată, inculpatul a recunoscut că, semnătura din procesul-verbal de audiere a acestuia în cadrul urmăririi penale îi aparține și faptul că declarațiile au fost scrise din cuvintele sale, au fost citite de către el, prin ce se demonstrează că, a susținut declarațiile respective.

La caz a fost reținut faptul că, potrivit înregistrării audio a ședinței de judecată a Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 10 iunie 2016, privind examinarea cauzei penale de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, inculpatul Gaucenov Andrei fiind audiat în calitate de martor s-a constatat cu certitudine că, Gaucenov Andrei a menționat că susține declarațiile sale depuse anterior, în cadrul urmăririi penale. Declarațiile în cauză au fost apreciate de către instanța de judecată ca fiind unele veridice, fapt expres relatat în sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga, din 13 octombrie 2016, prin care XXXXXXXXXXXX Iurie, a fost achitat. Reieșind din conținutul sentinței respective, nu rezultă constatarea faptului că, inculpatul Gaucenov Andrei, ar fi depus careva declarații mincinoase, la etapa urmăririi penale, sau în instanța de judecată, fapt ce atestă poziția apărării ca fiind una justificată în acest sens. Legalitatea sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga, din 13 octombrie 2016, a fost verificată și menținută prin decizia Curții de Apel Comrat, din 27 decembrie 2016, în care la fel nu au fost invocate careva constatări, precum că declarațiile depuse de către inculpatul Gaucenov Andrei, în calitatea sa de martor, conțin careva date false. Fapt ce atestă că instanțele judecătorești au examinat și analizat declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, depuse în calitatea sa de martor, în procesul penal privind învinuirea lui XXXXXXXXXXXX Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, depuse atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, și nu au constatat prezența în aceste declarații a datelor false, ceea ce

demonstrează încă odată netemeinicia învinuirii formulate în privința inculpatului.

Instanța de apel a menționat că toate aceste circumstanțe, denotă cert că fapta inculpatului Gaucenov Andrei nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul penal, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpatului Gaucenov Andrei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru prin care invocând incidența *pct. 6*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2020 în cauza penală privind-ul pe Gaucenov Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute în art.312 alin.(2) lit. c) Cod penal, și dispunerea menținerii sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 01 noiembrie 2018, deoarece apelul a fost greșit admis.

5.1 În susținerea recursului procurorul invocă:

- instanța de apel a analizat și a apreciat doar situația depunerii declarațiilor de către Gaucenov Andrei din punct de vedere prezenței contradicțiilor între aceste, și nu din punctul de vedere al creării artificiale ale probelor acuzării prin depunerea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase;

- instanța de apel s-a limitat la analiza actului de învinuire, care l-a considerat ca fiind ne concretă, vagă și inexactă, însă, în învinuire se descrie cu detalii toate acțiunile comise de către Gaucenov Andrei în scopul creării artificiale a probelor acuzării, inclusiv și depunerea declarațiilor vădit false, că mijlocul de transport a fost condus de către XXXXXXXXXXXX Iurie, care se afla la volanul mijlocului de transport, și era prezent un miros de băuturi alcoolice, adică în stare de ebrietate alcoolică;

- în temeiul declarațiilor date de către Gaucenov Andrei în instanța de judecată pe cauza privind pe XXXXXXXXXXXX Iurie, precum că el personal nu a văzut ca ultimul să conducă mijlocul de transport și că nu a văzu ca XXXXXXXXXXXX Iurie, să fie la volanul automobilului stopat, a fost pronunțată sentința de achitare a lui XXXXXXXXXXXX Iurie din motivul lipsei în acțiunilor acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal;

- instanța de apel a prezentat în argumentarea deciziei sale trei motive contradictorii: "..., Colegiul judiciar conchide că Gaucenov Andrei, necesită a fi achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii." Adică, motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală. „Însă la caz s-a constatat că, acuzarea nu a prezentat probe convingătoare, care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului Gaucenov Andrei, în comiterea infracțiunii imputate, or probele administrate și examinate în cadrul examinării cauzei penale, indică direct asupra lipsei faptei infracțiunii." Adică, motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal

lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din cuprinsul recursului declarat de către procuror, se reține, că acesta menționează ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurenți și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, a motivată suficient, detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de achitare a lui Gaucenov Andrei, de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin.(2), lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului și a adoptat o hotărâre întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a reținut că din învinuirea înaintată inculpatului Gaucenov Andrei, este una vagă și inexactă, deoarece prin învinuirea înaintată inculpatului, procurorul nu a precizat care anume din declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, nu corespund realității și au fost apreciate ca fiind mincinoase.

În asemenea situație, se reține că, în fața instanței de apel, au fost abordate chestiunile privind aprecierea repetată a probelor și expunerea asupra admisibilității acestora.

Mai mult ca atât, rezultând din lucrările dosarului, chestiunile nominalizate în cererea de recurs, au constituit obiect de analiză și în instanța de apel, care s-a

expus argumentat asupra acestora.

Totodată, din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, însă aceste alegații, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârii atacate se constată, că probele au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redată în *pct. 4.1.* al prezentei decizii, iar în motivarea soluției just a statuat, că „Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, cercetând legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor formulate în apelurile declarate, verificând suplimentar probele administrate de către instanța de fond și cele prezentate în instanța de apel, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectând prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, călăuzindu-se de lege și de intima convingere, conchide asupra necesității admiterii apelului declarat de către avocatul Dumitran Ignat, în interesele inculpatului Gaucenov Andrei, cu casarea integrală a sentinței Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești din data de 01 noiembrie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gaucenov Andrei se achită de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel întemeiat au ajuns la concluzia că, nu a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Gaucenov Andrei, a laturii obiective al infracțiunii analizate și că acuzarea nu a prezentat probe convingătoare, care ar permite de a concluziona asupra vinovăției inculpatului Gaucenov Andrei, în comiterea infracțiunii imputate.

Precum și corect a reținut că, “procurorul în învinuirea formulată a făcut trimitere la procesul-verbal de efectuare a confruntării între inculpatul Gaucenov Andrei și xxxxxxxxxxxx Iurie, petrecută în cadrul urmăririi penale de învinuire a lui xxxxxxxxxxxx Iurie, de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă un astfel de proces-verbal, nu se regăsește la materialele cauzei penale dedusă judecării. Circumstanțe omise de instanța de fond la pronunțarea sentinței de condamnare, or inexistența probei invocate de acuzare atestă poziția acuzatorului în acest sens ca fiind declarativă”.

Mai mult ca atât, din cumul probelor administrate la caz, demonstrează lipsa realizării laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului Gaucenov Andrei, or, reieșind din declarațiile martorului Costrov Alexandr, se reține că, în adresa sa au parvenit actele de constatare a conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către xxxxxxxxxxxx Iurie, întocmite de către inculpatul Gaucenov Andrei, în baza cărora a fost primită hotărârea de a începe urmărirea penală pe faptul dat, or în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, xxxxxxxxxxxx Iurie a fost pus sub învinuire și cauza penală a fost remisă în instanța de judecată, pentru examinare în fond.

Mai mult ca atât, nici declarațiile martorului Costrov Alexandr, nu confirmă

faptul că, inculpatul Gaucenov Andrei, a depus declarații false, însoțite de crearea artificială a probelor acuzatoare or, acestea coroborează în totalitate cu declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, care nu a negat faptul că, a întocmit actele privind conducerea de către XXXXXXXXXXXX Iurie, a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, presupunând că anume acesta a condus mijlocul de transport și a procedat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, precum și nici prin declarațiile martorului Chendighilean Ivan, nu se confirmă faptul că, inculpatul Gaucenov Andrei, a depus declarații mincinoase, mai mult, martorul a comunicat că, după oprirea mijlocului de transport, primul din automobil din partea șoferului a ieșit XXXXXXXXXXXX Iurie (f.d. 236 vol. I.), declarații ce coroborează cu declarațiile inculpatului Gaucenov Andrei, potrivit cărora, primul din automobil din partea șoferului a coborât XXXXXXXXXXXX Iurie. Suplimentar, a comunicat că, nu a avut de unde să știe cine anume a condus mijlocul de transport, însă a văzut cum din automobilul din partea locului șoferului, a coborât anume XXXXXXXXXXXX Iurie și a presupus că acesta a condus mijlocul de transport. (f.d. 244 vol. I.)

De asemenea afirmația procurorului că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii prin faptul că în opinia sa, instanța de apel a prezentat în argumentarea deciziei sale motive contradictorii de achitare a inculpatului, și anume: a) că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii - motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală; b) *..., probele administrate și examinate în cadrul examinării cauzei penale, indică direct asupra lipsei faptei infracțiunii* - motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală”, Colegiul menționează că, pentru a constitui caz de casare, eroarea trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică, or la caz, eroarea privind temeiul de achitare prevăzut la art.390 alin.(1) Cod de procedură penală, strecurată în textul deciziei atacate nu afectează însăși natura actului emis, or, în tot cuprinsul deciziei instanța de apel s-a referit clar la temeiul de achitare a lui Gaucenov Andrei de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, urmează a fi menționat că părțile nu au utilizat posibilitatea corectării erorii materiale prin prisma prevederilor art. 249 Cod de procedură penală, potrivit cărora, erorile materiale evidente, din cuprinsul unui act procedural, se corectează de însuși instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

În circumstanțele menționate, Colegiul penal lărgit atestă faptul că alegațiile recurentului privind casarea deciziei instanței de apel din motivul admiterii unei erori materiale în textul deciziei, sunt vădit neîntemeiate, or, la caz au existat, și există, căi pentru înlăturarea acesteia inclusiv și până la declararea recursului ordinar.

Urmare celor menționate supra, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru

soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora, conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul statuează că, soluția instanței de apel de achitare a lui Gaucenov Andrei de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2), lit. c) Cod penal, este corectă, deoarece fapta incriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs constată că, în prezenta cauză, nu se relevă admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului, după cum pledează procurorul.

Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, ce corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, astfel că nu există temeii pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat, drept urmare toate criticile din recursul ordinar declarat de către procuror, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Gaucenov Andrei Alexandr*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie